

Srebrrolasa Marta streže
svoji božji Mamici,
ona je oskrbovalka
v drobčkani kapelici.

In Marija zre veselo
svojo staro strežnico;
malo časa še in vzela
bode k sebi jo v nebo.

Tam bo srebrrolasa Marta
stregla ljubljeni Gospej
in se ji zahvaljevala
srečna, radostna brez mej!

Kaj se že poslavljaš?

Kaj se že poslavljaš,
rajski angel maj,
res se že odpravljajš
v sveti raj nazaj? —

Pa če res se vračaš,
maj, že v sveti raj,
pa se spomni tamkaj
naše dece vsaj!

Pa povej Mariji,
kak molila je,
in ves mesec vneto
jo častila je!

Pa poprosi dobro
milostno Gospo,
da pod svoje varstvo
vzame dečico!

Da naj jo izroča
Jezusu vsak dan,
saj je On prijatelj
deci najbolj vdan!

Za slovo.

Naš klic te ne ustavi,
ti greš, prelepi maj, —
a v srcu vsaj ostani,
ostani v duši vsaj!

Da srca kakor deca »Bodite čisti, sveti,
nedolžna, čista vsa, ponižni kot otrok,
postanejo nam tukaj da pridete kdaj k meni,«
deležna že neba! je rekel Jezus-Bog.

Daj blagoslov nam, majnik,
ne hodi prej odtod,
daj blagoslov, kot dal ga
otrokom je Gospod!

Deklamovanje.

3. Sirota.

Pomlad k nam zopet plava,
vse se je veseli;
le meni klone glava —
za me pomladi ni.

Saj zame več ne cvéte
pomladi cvet noben;
če roka venec splete —
za grob je narejen.

Več roka ne odpira
mi vrat pod rodni krov,
nihče ne razprošira
več rok mi v blagoslov.

Roditelja ločila
na vek sta se odtod
in mene zapustila —
siroto vseh sirot.

O daj mi dobrotljivo
nebo, kar vzelo si!
Spomin na božjo njivo
pogled mi vsak budi.

Poslovenil Fr. Ločniškar.

